

KURI VITSAKIMP

Näidendiks seadnud H.Rink

Tõnu ja Tiiu (istuvad metsas. Tiiul on käes kott, kus on sees katkine nukk ja katkine pasun)

Tiiu (nutuse häälega): Meie oleme küll ära eksinud, ei tea, kus pool meie kodu on.

Tõnu (julgestavalt): Ara karda, Tiiu, küll ükskord jõuame metsast välja.

Tiiu: Isa-ema vist juba muretsevad meie pärast.

Tõnu: Jõuluvana peaks üsna varsti metsast läbi minema. Vaata, Tiiu, seal on üks maja!

Tiiu: Jah, Tõnu, ja maja on valgustatud. Seal peab keegi elama. (Tõusevad püsti ja hakkavad maja poole minema)

Lumememm (tuleb nurga tagant välja)

Tiiu (rõõmsalt): Vaata, Tõnu, kui tore lumememm!

Tõnu: Siis peab siin ka lapsi elama, küll on tore!

Lumememm (astub neile kogu aeg takistavalt ette)

Tõnu: Küll on naljakas, kes seda enne on näinud, et lumememmed jalutavad!

Tiiu: Paistab, nagu oleks ta selle maja valvur.

Tõnu: Kallis lumememm, me oleme väsinud, ja me varbad külmetavad, kas sa laseksid meid tuppa sooja?

Lumememm (paneab käe kõrva juurde): Räägi aga kõvasti ja julgesti. Minul see kõrvakuulmine on vilets. Ma olen tehtud esimesest lumest, mis maa peale on sadanud, sellepärast olen ka üsna vana, kõige vanem lumememm maailmas.

Tõnu (kõvasti): Me tahaksime tuppa-sooja minna, oleme väsinud ja külm kipub kallale.

Lumememm (pead vangutades): Ai, ai! Lapsed, lapsed! Kas te ka teate, kelle maja see siin on?

Tiiu ja Tõnu (koos): Ei tea!

Lumememm: Ai, ai! See on paha! Aga vaadake hästi, mis asi see siin ukse kohal on?

Tiiu ja Tõnu (hüüatades): See on ju vitsakimp!

Lumememm: Vaata, seesama ongi kurja Vitsakimbu-Eide maja. Siin ta valmistabki vitsu pahadele lastele.

Tiiu ja Tõnu: Oi-oi!

Lumememm: Ega siis teie pahad lapsed ei ole?

Tiiu ja Tônu (kaheldes): E--ei ole.

Lumememm: Noh, siis ma teatan teie tulekust. Kuidas teie nimed on?

Tônu: Tiiu ja Tônu Almus, Popsisauna perest, Aidametsa külast.

Lumememm (koputab luuavarrega 3 korda trepiastmele ja hüüab sügava häälega): Tiiu ja Tônu Almus!

Vitsakimbu-Eit (tormab tuhinal uksest välja, kummaski käes vitsakimp, uurib lapsi pealaest jalatallani, kes ehmudes taganevad, ja hakkab laulma, lapsi vitsaga ähvardades):

Ma kuri Vitsakimp, timp-timp, timp-timp.

Ma pahu lapsi armastan ja kohe ära karistan.

Ma kuri Vitsakimp, timp-timp, timp-timp.

(kurja häälega): Ah siin te siis oletegi, te pahad lapsed, tulge aga sisse!

Tiiu ja Tônu: Meie ei ole pahad lapsed!

Vitsakimbu-Eit: Aga kas teie vanemad ka teavad, et hulgute öösel mööda metsi?

Tiiu ja Tônu: Ei tea.

Vitsakimbu-Eit: Noh, näete nüüd, kas mul polnud õigus? Mul on alati õigus. Tulge aga nüüd sisse!

(Kõik lähevad sisse, ainult Lumememm jääb välja. Enne sisseminekist vaatavad lapsed uksele veel kahtlikult Lumemme poole, kes neile peaga julgustavalt noogutab. - Vitsakimbu-Eide toas on seina ääres raamaturiiul paksude raamatutega. Ühe väikese laua ääres istub Eide abiline, Oökull, prillid peas, ja uurib paksu raamatut)

Vitsakimbu-Eit: Sekretär, palun tulla ametikohuste täitmisele!

Oökull (võtab ühe paberilehe laualt ja astub Eide juurde)

Vitsakimbu-Eit: Vaata, kas Tiiu ja Tônu nimed on sinu nimestikus!

Oökull (uurib lehte): Ei ole, ma ei leia neid nimesid.

Vitsakimbu-Eit: Kuidas siis sa ei leia! Nende nimed peavad ju olema pahade laste nimestikus. Nad ise ütlesid, et hulguvad metsas ringi ilma vanemate teadmata.

Tiiu ja Tônu: Meie ei ole pahad lapsed.

Vitsakimbu-Eit: Miks te siis kallil jõuluõhtul metsas hulgute?

Tônu: Me tahtsime Jõuluvanaga kokku saada.

Vitsakimbu-Eit: Tule taevas appi! Kes seda enne on kuulnud, et lapsed tulevad metsa Jõuluvana otsima. Jõuluvana tuleb ju laste juurde koju.

Tiiu: Me tahtsime midagi Jõuluvanale näidata (vaatab oma koti peale) ja temalt midagi paluda.

Vitsakimbu-Eit: Või kohe paluda! Ärge tehke mind uudishimulikuks. Aga olgu pealegi. Mina ei sega end Jõuluvana asjadesse.

Oökull (sosistab midagi Eide kõrva)

Vitsakimbu-Eit: Kust külast te pärit olete?

Tiiu ja Tõnu: Aidametsa külast.

Vitsakimbu-Eit: Noh, see on hoopis teine lugu. Sekretär, otsi sellest paksust raamatust A tähe alt.

Oökull (veerib): Aabrami, Aadami, Agana, Ahju, Akna (raputab pead), ei ole, ei ole!

Vitsakimbu-Eit: Ah, sina ei leia ka midagi, lase, ma ise vaatan! (veerib) Aabrami, Aadami, Agana, Ahju, Akna, - hm, hm - mina sest asjast aru ei saa. Sina, sekretär, oled nende nimed kogemata välja jätnud.

Oökull (haavunult): Auväärne proua Vitsakimbu-Eit, ma olen Teie sekretär olnud juba tuhandeid aastaid, kuid ma pole veel kordagi nimedega eksinud.

Vitsakimbu-Eit (trummeldab närviliselt sõrmedega vastu lauda): Hea küll, hea küll! Siis ei aita muud, kui peame Jõuluvana tuleku ära ootama.

(Väljast kostab kellahelin ja laul: Tasa, tasa, jõulukellad kajavad)

Vitsakimbu-Eit: Seal ongi Jõuluvana! (astub uksele ja hüüab) Tere tulemast, tere tulemast, armas Jõuluvana!

(Nurga tagant ilmub Jõuluvana, tähepoiss ja tähetüdrukud)

Jõuluvana: Häid pühi, kallid Vitsakimbu-Eit! Kuidas Sa ka elad, pole sind ju aasta otsa näinud?

Vitsakimbu-Eit: Täna küsimast, armas Jõuluvana. Tööd on palju olnud, pahade laste nimestik kasvab iga aastaga suuremaks. Näe, siin ma olen praegu hädas Tiiu ja Tõnuga.

Jõuluvana (vaatab laste poole, üllatunult): Kuidas teie siia saite?

Tõnu (kogeledes): Me - tulime - sind otsima, Jõuluvana.

Jõuluvana: Miks te siis siit mind otsima tulite?

Tõnu: Me tahtsime tulla metsa suure kivi äärde, et seal sind kohata, aga tuisk metsas eksitas meid ära.

Jõuluvana: Minu teada eksitavad Tuule-Eit ja Tuisu-Taata ainult pahu lapsi. (pöördub Vitsakimbu-Eide poole). Kas nende nimed on pahade laste nimestikus?

Vitsakimbu-Eit: Ma - pole- veel - leidnud (hakkab koos Oökulliga kiiresti paksu raamatu lehti pöörama)

Tähetüdrukud (julgestavalt): Tiiu ja Tõnu, ärge kartke! Meie teame, et te pole pahad lapsed.

Tähepoiss: Jah, me nägime, kui te metsa tulite ja kuulsime teie juttu. Me püüdsime küll teile teed näidata, aga siis tuli kuri Tuule-Eit ja kihutas paksud lumepilved meile ette.

Tähetüdrukud: Kui Jõuluvana tuli, siis ajas tema lumepilved ära, nii et me saime jälle heledalt paista ja Jõuluvanale teed näidata.

Vitsakimbu-Eit: Imelik asi on juhtunud, kallid Jõuluvana. Nende kahe lapse nimesid pole minu raamatusse sisse kantud.

Jõuluvana: Võibolla nad ei olegi ehk pahad lapsed, on ehk hoopis head lapsed.

Tiiu ja Tõnu: Muidugi me oleme head lapsed.

Tähepoiss ja Tähetüdrukud: Muidugi nad on head lapsed.

Jõuluvana: Jutustage siis, kuidas te siia sattusite.

Tõnu: Meil oli üks palve sulle (võtab kotist katkise pasuna). Mul on üks pasun, millel on imeilus hääl. Aga see ei tee enam häält. Kas sa ehk saaksid selle ära parandada?

Tiiu (võtab kotist nuku): Ja minu armas nukk on katki. Kui saaks seda kuidagi terveks teha.

Jõuluvana: Oi-oi, kui vähenõudlikud lapsed te olete! Siis te küll pahad lapsed ei ole. Vaatame, mis minu nimestik selle kohta ütleb (võtab taskust nimestiku välja)

Tähetüdrukud: Vaata hoolega, vaata hoolega!

Jõuluvana: Nojah, siin nad ongi - Tiiu ja Tõnu Almus Aidametsa külast. Nemad on heade laste nimestikus.

Tähetüdrukud ja Tähepoiss (plaksutavad käsi, hüppavad ja hüüavad): Kas pole tore! Kas pole tore!

Jõuluvana (silitab laste päid): Te olete tõesti head lapsed. Te olete isegi minu peale mõelnud. Pole ju kerge nii paljudele lastele igal aastal uusi mänguasju muretseda. Küll ma püüan ka teie katkised mänguasjad ära parandada. Ja kes teab, ehk leidub mul ka midagi muud kotis teie jaoks.

Tiiu ja Tõnu: Suur tänu, kallis Jõuluvana!

Jõuluvana: Hakake aga siis, lapsed, nüüd koju minema. Vanemad ootavad teid juba. Ja mina ise pean nüüd ka edasi minema ja pahade laste jaoks vitsakimbud kaasa võtma.

Tähekesed: Meie läheme ees ja valgustame teile teed.

Tiiu ja Tõnu (Vitsakimbu-Eidele): Head aega ja häid jõulupühi!

Vitsakimbu-Eit (pühib põllenurgaga silmi): Häid pühi, head lapsed!
Ega mina ju muidu häid lapsi ei näe.

Lumememm ja Oökull: Häid jõulupühi!

(Jõuluvana, lapsed ja Tähekesed hakkavad minema, Tähekesed kõige ees ja laulavad): Tasa, tasa, jõulukellad kajavad.

Lp.

hr. H. Rajamaa.

Saadan Teile käsikirja Kuri Vitsakimp, mille omal ajal seadsin Wilmingtoni Eesti Koolile, jõulunäidendiks. Nüüd on kooli koosseis vähenenud, ja puuduvad ka sobivad ruumid näidendi esitamiseks. See käsikirj on lebanud juba aastaid mu lauasahtlis. Mõtlesin, et võib-olla saab mõni suurem eesti kool seda jõuludeks kasutada. Annan selle siis Teie käsutusse, ja otsustage ise, mida sellega teha. Loodan siiski, et see kasutamist leiab.

Tervitades

Hildegard Rink

Hildegard Rink
1428 Oak Hill Dr.
Wilmington, Del. 19805
USA

Wilmington, 22. okt. 1974

Lp.

hr. H. Rajamaa!

Rõõmustava üllatusena saabus mulle teade Kirjastuselt Vaba Eesti, et olete kinkinud mulle M. Underi "Mälestuste raamatu" esimese köite. Suur tänu selle eest! Mõlemad köited saabusid paari päeva eest, ja ma olen õhtuti istunud kaua üleval ja neid lugenud, viibides jälle minevikus.

Wilmingtoni Eesti Kool töötab ikka edasi, ja laste arv on isegi suurenenud, kuigi eesti keele oskus on vähenenud. Aga hea seegi, kui lapsi kooli tuleb.

Teile head tervist ja jõudu soovides

Hildegard Rink